

สาระสังเขปงานวิจัยในหัวเรื่อง

โลกทัศน์นักกฎหมายกับ การพัฒนากฎหมายไทย

*ณัฐสิทธิ์ พุฒิวินาสารทภาคย์

การที่ประเทศไทยได้นำเอาทฤษฎีกฎหมายบ้านเมืองมาใช้โดยไม่คำนึงหลักอรรถประโยชน์อันถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการปรับใช้ทฤษฎี ตามแบบอย่างตะวันตก ประกอบกับประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดจิตสำนึกในอุดมการณ์สิทธิมนุษยชน เพราะหลักนี้มิได้วิวัฒนาการมาจากประวัติศาสตร์ของเราเอง ทำให้ผู้ปกครองโดยเฉพาะที่ได้มาจากประชาชนสามารถนำหลักของทฤษฎีกฎหมายบ้านเมืองมาสนับสนุนการออกและการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เป็นธรรมได้อย่างชอบธรรม จึงได้มีผู้วิจัยเรื่อง "ทศพิธราชธรรม : ทางออกของการปรับใช้ทฤษฎีกฎหมายบ้านเมืองในกฎหมายไทย" (พงศ์พร พรหมณีนันท์ : ๒๕๓๗) พบว่าการแก้ปัญหานี้อาจกระทำได้ด้วย

การกระตุ้นหลักทศพิธราชธรรมอันเป็นธรรมชาติของพุทธศาสนา ซึ่งฝังรากลึกในจิตวิญญาณของชนชาติไทยมาแต่อดีตให้ปรากฏชัดเจนในฐานะอุดมการณ์ทางกฎหมายของประชาชน และเป็นพื้นฐานในการใช้อำนาจทางกฎหมายของผู้ปกครอง ทั้งนี้เพื่อใช้สนับสนุนเกื้อกูลหรือทดแทนหลักอรรถประโยชน์และหลักสิทธิมนุษยชนขณะที่หลักดังกล่าวยังไม่หยั่งรากลึกในสังคมไทยปัจจุบันได้ต่อไป

กฎหมายไทยได้มีการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน ดังเช่น สถานะของคู่สมรสและสิทธิการรับมรดกของคู่สมรสตามกฎหมายเก่า คือ กฎหมายลักษณะผัวเมียและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ ๔-๖ ที่ใช้ปัจจุบัน มีงานวิจัยเรื่อง "สิทธิการรับมรดกของคู่

*บรรณารักษ์ประจำแผนกบริการสนเทศ หอสมุดและศูนย์สนเทศ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ : ศศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สมรส" (สมคิด เอี่ยมออ่อน : ๒๕๓๗) พบว่าเดิมกฎหมายลักษณะผัวเมียรับรองสิทธิในการรับมรดกของหญิงมีสามีไว้อย่างสมบูรณ์ แม้ว่าชายผู้เป็นสามีจะมีภริยาก็คงก็ตาม แต่หลังจากประกาศใช้บรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว กฎหมายครอบครัวถือความสมบูรณ์ของการสมรสโดยการจดทะเบียนอย่างเคร่งครัดและกฎหมายมรดกรับรองสิทธิการรับมรดกของคู่สมรสเฉพาะแต่การสมรสที่จดทะเบียนเท่านั้น แม้แต่การสมรสที่จดทะเบียนสมรสก่อนแต่เป็นโมฆะ ไม่ว่าจะคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่จะจดทะเบียนโดยสุจริตหรือไม่ก็ตาม ก็ไม่มีสิทธิในทรัพย์สินมรดกเช่นกัน ในขณะที่การศึกษาเชิงกฎหมายเปรียบเทียบกับต่างประเทศพบว่าทุกประเทศที่ทำการศึกษาดังกล่าว การจดทะเบียนสมรสเช่นกัน แต่บางประเทศถือว่าการที่ชายหญิง ได้อยู่ร่วมกันเป็นสามีภริยามิไม่ได้จดทะเบียนสมรส หากบุคคลทั้งสองมีคุณสมบัติจะเป็นคู่สมรสกันได้ตามกฎหมายโดยไม่ผิดเงื่อนไขแห่งการสมรสแล้ว เฉพาะในส่วนผลแห่งความสัมพันธ์ทางการสมรสระหว่างบุคคลทั้งสองมีผลเช่นเดียวกับคู่สมรสที่จดทะเบียนสมรส ในเรื่องการรับมรดก หลายประเทศถือว่าคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่มีสิทธิในทรัพย์สินมรดกหลายประเทศถือว่าคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่มีสิทธิในทรัพย์สินมรดกครึ่งหนึ่งของกองมรดกเป็นอย่างน้อย และมีบทบัญญัติพิเศษให้คู่สมรสที่มีชีวิตอยู่ ได้รับทรัพย์สินมรดกจำนวนหนึ่งไปก่อนแบ่งปันทรัพย์สินมรดกให้กับทายาทโดยธรรมอื่น ๆ อีกด้วย

คู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่จะตัดทายาทโดยธรรมลำดับหลังไม่ให้มีสิทธิรับทรัพย์สินมรดกเลย ยกเว้นทายาทชั้นบุตรและบิดามารดาของเจ้ามรดกเท่านั้น งานวิจัยนี้ได้เสนอแนะทางในเชิงนิติศาสตร์ เพื่อให้มีการรับรองสิทธิการรับมรดกของคู่สมรสมากขึ้น โดยใช้หลักการผ่อนคลายความเคร่งครัดของหลักการสมรสที่ต้องจดทะเบียน โดยถือเอาการสมรสที่คู่สมรสกระทำไปโดยสุจริตเป็นสำคัญ และ

เสนอให้เพิ่มสัดส่วนแบ่งทรัพย์สินมรดกของคู่สมรสอีกด้วย

มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองงานอันเป็นสาธารณสมบัติ (Works in Public Domain) ก็ได้พัฒนากฎหมายไทยเพิ่มเติม โดยที่เมื่องานสร้างสรรค์ได้สิ้นสุดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์แล้ว งานนั้นย่อมตกเป็นสาธารณสมบัติประชาชนย่อมสามารถใช้สอยประโยชน์ในงานสร้างสรรค์โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมหรือเสียค่าตอบแทนแก่เจ้าของลิขสิทธิ์แต่อย่างใด ซึ่งงานวิจัยเรื่อง "มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองงานสร้างสรรค์อันเป็นสาธารณสมบัติ" (เรวัต ล้ำเลิศสุข : ๒๕๓๕) ได้พบว่าโดยที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ไม่มีมาตรการทางกฎหมายงานศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านและงานซึ่งหมดอายุแห่งการคุ้มครองใช้สอยประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นการทำซ้ำ ดัดแปลง หรือนำออกโฆษณา จนกระทั่งทำให้งานดังกล่าวได้รับความเสียหาย รวมทั้งทำให้ผู้สร้างสรรค์ต้องเสื่อมเสียชื่อเสียงไปด้วย

แต่อย่างไรก็ตามการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑ เพื่อให้ความคุ้มครองงานสร้างสรรค์อันเป็นสาธารณสมบัติอาจทำให้ประชาชนสับสนในการบังคับใช้กฎหมายดังนั้นจึงควรตรากฎหมายพิเศษเพื่อคุ้มครองงานดังกล่าว

สำหรับมาตรการทางกฎหมายในการให้ความคุ้มครองประโยชน์ทดแทนแก่ลูกจ้าง กรณีประสบอุบัติเหตุ หรือเจ็บป่วย และกฎหมายประกันสังคม ซึ่งได้ถูกบัญญัติขึ้นเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่บรรดาลูกจ้างผู้ประสบเคราะห์กรรมทั้งหลาย โดยการให้ค่าตอบแทนแก่ลูกจ้างในรูปของบริการทางการแพทย์ เงินทดแทนการขาดรายได้, เงินช่วยเหลือ ค่าทำศพหากเสียชีวิตตลอดจนเงินช่วยเหลือกรณีคลอดบุตร เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างได้ทวีความรุนแรงและเพิ่มมากขึ้นทุกขณะตามสภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัวและเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้

ลูกจ้าง ผู้ประสบอันตรายหรือบาดเจ็บต้องการได้รับความช่วยเหลือเป็นจำนวนมาก จึงมีผู้วิจัยเรื่อง "มาตรการทางกฎหมายให้ความคุ้มครองประโยชน์ทดแทนแก่ลูกจ้าง กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย" (นิศานาถ พนาวัฒน์วงศ์ : ๒๕๓๗) จากการศึกษาวิจัยพบว่า กฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวยังไม่ได้ให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้าง ในเรื่องประโยชน์ทดแทน กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างเพียงพอ และเป็นธรรม และน่าที่จะได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนในเนื้อหาของกฎหมายในกรณีต่าง ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือและให้ความคุ้มครองแก่บรรดาลูกจ้าง ได้อย่างเป็นธรรมจากกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ได้แก่ การที่ไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนแน่นอนเพียงพอ เพื่อที่จะให้เป็นแนวทางในการวินิจฉัยว่าอย่างไรถึงจะเข้าข่ายของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย "อันเนื่องมาจากการทำงาน" ทำให้การวินิจฉัยตัดสินเป็นไปในลักษณะไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน นอกจากนี้ยังพบว่า การจ่ายค่าทดแทนในกรณีทุพพลภาพ กรณีค่าทำศพ และกรณีการกำหนดระยะเวลา เพื่อการลาคลอด ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงกำหนดให้เพิ่มค่าทดแทนและเพิ่มระยะเวลาให้มากขึ้น เนื่องจากยังไม่เหมาะสมและเพียงพอตามกฎหมายทั้งสองฉบับ และกรณีที่กำหนดให้ลูกจ้างต้องจ่ายเงินสมทบครบตามกำหนดเวลาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องมาจากการทำงาน และไม่น้อยกว่า ๓๐ วันกรณีถึงแก่ความตายอันมิใช่เนื่องมาจากการทำงาน จึงจะมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคมก็ควรได้รับการแก้ไข เนื่องจากเป็นการจำกัดสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของลูกจ้างผู้ประกันตนมากเกินไป

การที่ลูกจ้างเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน หรือเข้าร่วมกิจกรรมของสหภาพแรงงาน ในการยื่นข้อเรียกร้องหรือเจรจาต่อรองกับนายจ้าง รวมทั้งการร้องเรียนหรือฟ้องร้องหรือเจรจาต่อรอง

กับนายจ้างรวมทั้งการร้องเรียนหรือฟ้องร้องต่อมวลงแรงงาน เพื่อรักษาสิทธิของตนเองนั้น ลูกจ้างอาจถูกนายจ้างกลั่นแกล้ง หรือเลิกจ้างได้อันจะทำให้ลูกจ้างไม่อาจใช้สิทธิต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ ถือว่าเป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรมต่อลูกจ้าง

เมื่อมีกฎหมายแรงงานออกมาใช้บังคับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ รัฐวิสาหกิจทั้งหมดก็อยู่ในบังคับของกฎหมายแรงงานและเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘ รัฐวิสาหกิจก็อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ และในที่สุดรัฐวิสาหกิจก็ได้ถูกแยกออกจากกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ฉบับดังกล่าวและได้อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ แทน

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้บทบาทของสหภาพแรงงานในปัจจุบันอ่อนแอลง เพราะแต่เดิมนั้นมีผู้นำของรัฐวิสาหกิจเข้าร่วมเป็นผู้นำ ในการเรียกร้องสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้กับลูกจ้างภาคเอกชน แต่ภายหลังจากรัฐวิสาหกิจถูกแยกออกไปจากพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์จึงทำให้สหภาพแรงงานต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวและต้องต่อสู้กับนายจ้างของตนเอง ซึ่งเป็นไปด้วยความยากลำบากขึ้น จึงทำให้ทั้งในภาคเอกชน และภาครัฐวิสาหกิจ เนื่องจากถูกลดบทบาทของตนเองไปอย่างมาก โดยกฎหมายนั่นเอง จึงทำให้ผู้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การกระทำอันไม่เป็นธรรม : เปรียบเทียบระหว่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ กับ พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔" (พรพรรณ อิศดิศัย : ๒๕๓๖) จากการศึกษาในเรื่องการกระทำอันไม่เป็นธรรม โดยนำ พ.ร.บ. แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาเปรียบเทียบกับ พ.ร.บ. พนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ นั้นมิได้มีบทลงโทษฝ่ายบริหารที่กระทำการอันไม่เป็นธรรมแก่พนักงานแต่อย่างใด จึงเท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้ฝ่ายบริหารขัดขวาง กลั่นแกล้ง หรือกล่าวหาพนักงานได้โดยง่าย และไม่มี

ความผิดหรือถูกลงโทษแต่อย่างใด

ทั้ง ข้อเท็จจริง และ บทบัญญัติของกฎหมายมีความเห็นเสนอแนะให้มีการแก้ไข พ.ร.บ. พนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เพราะไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง และแนวหลักปฏิบัติสากล ไม่มีความเป็นประชาธิปไตย และยังขัดต่ออนุสัญญา ข้อ ๘๗ และ ๘๘ ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศซึ่งทำให้องค์การแรงงานระหว่างประเทศไม่พอใจเป็นอย่างมาก รวมถึงการไม่ปฏิบัติตามแนวของการปฏิบัติของประเทศต่าง ๆ ซึ่งได้ให้สิทธิเสรีภาพกับพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นอย่างมาก ตามแนวของอนุสัญญาของความยุติธรรมให้กับพนักงานลูกจ้างรัฐวิสาหกิจได้มากยิ่งขึ้น

กฎหมายไทยนอกจากจะพัฒนามาจากครอบครัว นายจ้าง ลูกจ้าง แรงงานแล้ว ยังมีปัญหาทางการค้าอุตสาหกรรมที่ข้อกฎหมายไทยต้องปรับปรุงให้ทันสมัยอีก อาทิเช่น พ.ร.บ. กำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. ๒๕๒๒ นับเป็นระยะเวลา ๑๕ ปี เพื่อดำรงไว้ซึ่งการแข่งขันทางการค้าที่เป็นธรรมภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบเสรี จึงมีปัญหาทางกฎหมายดังกล่าวที่มีผู้วิจัยเรื่อง **"ปัญหากฎหมายป้องกันการผูกขาด : ศึกษาเฉพาะกรณีการจำกัดการแข่งขันทางการค้าในแนวดิ่ง"** (วรวัฒน์ กุศลางกูรวัฒน์ : ๒๕๓๗) ศึกษาพบว่าในปัจจุบันยังมีได้มีการนำเอามาตรการทางกฎหมายป้องกันการผูกขาดมาใช้บังคับกับกรณีการจำกัดการแข่งขันในแนวดิ่ง แม้แต่เพียงกรณีเดียวโดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๓๑ ได้บัญญัติว่า **"เมื่อปรากฏว่าการประกอบธุรกิจใดมีพฤติกรรมอันเป็นการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจคณะกรรมการกลางมีอำนาจประกาศกำหนดให้ธุรกิจใดเป็นธุรกิจควบคุม"** เป็นผลให้กฎหมายฉบับดังกล่าวมีกลไกการบังคับใช้ที่ไม่มีประสิทธิภาพ และรูปแบบของกฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจกล่าวคือรูปแบบของ

กฎหมายป้องกันการผูกขาดมีลักษณะเป็นการควบคุมโครงสร้าง ซึ่งควรที่จะมีรูปแบบควบคุมพฤติกรรมของผู้ประกอบการ นอกจากนี้ยังขาดมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้สิทธิบัตรโดยมิชอบและไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบังคับใช้กฎหมาย เช่นเดียวกับประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลี ดังนั้น จึงเป็นการสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้มีความสมบูรณ์ต่อไปในอนาคต

และปัญหากฎหมายทางอุตสาหกรรมก็ได้มีผู้ศึกษาวิจัยเรื่อง **"ปัญหากฎหมายของนิคมอุตสาหกรรมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทย"** (ภุชดา โรจนสุวรรณ : ๒๕๓๗) หลังการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ตั้งมาจนถึงปัจจุบัน เป็นเวลา ๒๒ ปีแล้ว ได้พบกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งในเรื่องจัดหาที่ดิน สาธารณูปโภค และการดำเนินงาน เช่น การจัดหาที่ดิน การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมการจัดซื้อที่ดิน การเช่าที่ดิน การเวนคืน และการถมทะเลปัญหาเกี่ยวกับการจัดหาสาธารณูปโภคต่าง ๆ การจัดหา น้ำประปาและน้ำบาดาล รวมถึงปัญหาที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรมปัญหาสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวกับภาษีและไม่เกี่ยวกับภาษี ปัญหาในเขตอุตสาหกรรมส่งออก นอกจากนั้น การพัฒนาระหว่างประเทศอย่างไม่มีพรมแดน หรือที่เรียกว่าโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้การเชื่อมโยงในเรื่องที่ต่าง ๆ รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ทำให้มีผลกระทบต่อนิคมอุตสาหกรรมนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะผลกระทบจากการมีเขตการค้าเสรี อาเซียน (AFTA) หรือข้อตกลงทั่วไป ว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและการค้า (GATT) ซึ่งกำลังจะพัฒนาไปเป็นองค์การค้าโลก The World Trade Organization (WTO) และมีผลกระทบกับประเทศไทย ที่จะต้องเตรียมการต่าง ๆ เพื่อก้าวให้ทันกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว □□

บรรณานุกรม

- กฤษดา โจนสุวรรณ "ปัญหากฎหมายของนิคมอุตสาหกรรมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์
ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๓๗.
- นิตานารถ พนาวัฒน์วงศ์ "มาตรการทางกฎหมายในการให้ความคุ้มครองสิทธิประโยชน์ทดแทนแก่ลูกจ้างกรณีประสบ
อันตรายหรือเจ็บป่วย" วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ๒๕๓๗.
- พงศ์พร พรหมณ์เสนห์ "ทศพิชราชธรรม : ทางออกของการปรับใช้ทฤษฎีกฎหมายบ้านเมืองในกฎหมายไทย" วิทยานิพนธ์
ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ๒๕๓๗
- พรพรรณ อคติชัย "การกระทำอันไม่เป็นธรรม : เปรียบเทียบระหว่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ กับพระ
ราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔" วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต ๒๕๓๖
- เรวัต ล้ำเลิศสุข "มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองงานอันเป็นสาธารณสมบัติ" วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณ
ฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ๒๕๓๕
- รวัดฉน์ กุศลกลางภู่วัดฉน์ "ปัญหากฎหมายป้องกันการค้าผูกขาด : ศึกษาเฉพาะกรณีการจำกัดการแข่งขันทางการค้าในแนวตั้ง"
วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ๒๕๓๗
- สมคิด เอี่ยมอ่อน "สิทธิการรับมรดกของคู่สมรส" วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
๒๕๓๗

ความเสียดสละค่าฟ้า	มหาสมุทร
สุขช่วยอุ้มโลกมนุษย์	ขึ้นแล้ว
เปลวแรงใจวิสุทธิ	วิเศษ สว่าง
ใหม่ใหญ่สร้างสิ่งแก้ว	แก้หล้าอนาถา

ความทุกข์โศกโรคภัย	สารพัด
สุขที่แก้ไขจัด	สิ่งร้าย
ปีใหม่มุ่งมนุษย์สัตว์	สุขขึ้น ทั่วเทอญ
ใหม่ใหญ่ประโยชน์ให้	โลกพันมหันตภัย

มนุษย์อารยะแลแล้ว	งานขลัง
ใจเพิ่มโพธิสัตว์พลัง	หลังหล้า
วิเศษช่วยเพื่อพิภพหวัง	วิเศษ ไม่
สุดช่วยชีวิตกล้า	ยื่นให้โลกสวย

อังคาร กัลยาณพงศ์